Kohtulahendite kogumik

KOHTUJURISTI ETTEPANEK
MACIEJ SZPUNAR
esitatud 13. jaanuaril 2016 [1]

Kohtuasi C-597/14 P

Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)
versus

Xavier Grau Ferrer

Apellatsioonkaebus — Ühenduse kaubamärk — Varasema kaubamärgi omaniku vastulause — Tõend varasema kaubamärgi olemasolu, kehtivuse ja kaitse ulatuse kohta — Hilinenult esitatud tõendi arvessevõtmine apellatsioonikojas — Määrus (EÜ) nr 207/2009 — Artikli 74 lõige 2 — Määrus (EÜ) nr 2868/95 — Eeskirja 50 lõike 1 kolmas lõik

I. Sissejuhatus

1. Oma apellatsioonkaebusega palub Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (edaspidi ka „ühtlustamisamet") tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 24. oktoobri 2014. aasta otsus Grau Ferrer *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet – Rubio Ferrer (Bugui va) [2], millega Üldkohus rahuldas hagi, milles paluti tühistada ühtlustamisameti neljanda apellatsioonikoja otsus, mis tehti vastulausemenetluses ühelt poolt X. Grau Ferreri ning teiselt poolt J. C. Rubio Ferreri ja A. Rubio Ferreri vahel [3].

2. Apellatsioonkaebuses on muu hulgas tõstatatud ühtlustamisameti praktika jaoks tähtis menetlusaspekt, nimelt küsimus, kui suur on apellatsioonikodade pädevuse ulatus hilinenult esitatud tõendi vastuvõtmisel vastavalt määruse (EÜ) nr 207/2009 [4] artikli 76 lõikele 2.

3. Need probleemid, mida Euroopa Kohus on juba põhjalikult käsitlenud, [5] tekitavad ikka veel küsimusi nii kohtupraktikas kui ka õigusloomes.

1 — Algkeel: prantsuse.

2 — T-543/12, EU:T:2014:911, edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus".

3 — 11. oktoobri 2012. aasta otsus (liidetud asjad R-274/2011-4 ja R-520/2011-4, edaspidi „vaidlusalune otsus").

4 — Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrus ühenduse kaubamärgi kohta (ELT L 78, lk 1).

5 — Kohtuotsused Siseturu Ühtlustamise Amet *vs*. Kaul (C-29/05 P, EU:C:2007:162); New Yorker SHK Jeans *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet (C-621/11 P, EU:C:2013:484); Centrotherm Systemtechnik *vs*. centrotherm Clean Solutions (C-609/11 P, EU:C:2013:592); Centrotherm Systemtechnik *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet (C-610/11 P, EU:C:2013:593); Rintisch *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet (C-122/12 P, EU:C:2013:628); Rintisch *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet (C-120/12 P, EU:C:2013:638) ja Rintisch *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet (C-121/12 P, EU:C:2013:639).

II. Õiguslik raamistik

A. *Määrus nr 207/2009*

4. Määruse nr 207/2009 artikli 41 lõikes 3, mis reguleerib vastulause esitamist ühenduse kaubamärgi registreerimisele, on sätestatud:

„Vastulause tuleb esitada kirjalikult ja see peab olema põhjendatud. […] [Ühtlustamisameti] määratud aja jooksul võib vastulause esitaja esitada oma vastulause toetuseks fakte, tõendeid ja seisukohti."

5. Selle määruse artikli 76 lõikes 2 on sätestatud:

„[Ühtlustamisamet] võib mitte arvesse võtta fakte ja tõendeid, mille asjaomased pooled on esitanud hilinenult."

B. *Määrus nr 2868/95*

6. Määruse (EÜ) nr 2868/95[6] eeskirja 15 lõikes 2 on sätestatud:

„Vastulause sisaldab järgmist:

[…]

b) vastulause aluseks oleva varasema märgi või varasema õiguse täpne määratlus, nimelt:

   i) […] märge varasema märgi toimikunumbri või registrinumbri kohta; märge selle kohta, kas varasem märk on registreeritud või kas selle registreerimist taotletakse, samuti märge liikmesriigi kohta (kaasa arvatud vajaduse korral Beneluxi kohta), kus varasem märk on kaitstud või mille jaoks varasemat märki on kaitstud, ning vajaduse korral ka märge selle kohta, et see on ühenduse kaubamärk;

[…]

e) varasema märgi taotlemisel või registreerimisel esitatud kujutis; kui varasem märk on värviline, on ka kujutis värviline;

[…]"

7. Selle määruse eeskirjas 19 on sätestatud:

„1. Amet võimaldab vastulause esitajal esitada vastulauset toetavaid fakte, tõendeid ja argumente […] ameti määratud tähtaja jooksul, mis ei tohi olla lühem kui kaks kuud alates päevast, mil vastulausemenetlus […] alustatuks loetakse.

6 — Komisjoni 13. detsembri 1995. aasta määrus, millega rakendatakse nõukogu määrus (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta, komisjoni 29. juuni 2005. aasta määrusega (EÜ) nr 1041/2005 muudetud redaktsioonis (ELT L 172, lk 4, edaspidi „määrus nr 2868/95").

2. Lõikes 1 sätestatud perioodil esitab vastulause esitaja tõendeid oma varasemate kaubamärkide või õiguste olemasolu, nende kehtivuse ja kaitse ulatuse kohta, samuti tõendeid oma vastulause esitamise õiguse kohta. Eelkõige esitab vastulause esitaja järgmised tõendid:

   a) kui vastulause aluseks on kaubamärk, mis pole ühenduse kaubamärk, siis tõendid selle taotlemise või registreerimise kohta, esitades selleks:

   […]

      ii) kui kaubamärk on registreeritud, siis olenevalt asjaoludest kas asjakohase registreerimistõendi koopia või tõendi selle viimase pikendamise kohta, mis tõendab, et kaubamärgi kaitseperiood ulatub lõikes 1 sätestatud tähtajast ja selle tähtaja kõikidest pikendamistest kaugemale, või samaväärsed dokumendid, mis kaubamärgi registreerinud asutus on väljastanud;

[…]"

8. Sama määruse eeskirja 20 lõikes 1 on sätestatud:

„Kui vastulause esitaja ei ole enne eeskirja 19 lõikes 1 nimetatud tähtaja lõppu tõendanud oma varasema märgi või õiguse olemasolu, kehtivust ja ulatust […], lükatakse vastulause põhjendamatuna tagasi."

9. Määruse nr 2868/95 eeskirja 50 lõike 1 kolmandas lõigus on sätestatud:

„Kui vaidlustatakse vastulausete osakonna otsus, piirdub apellatsioonikoda kaebuse läbivaatamisel nende faktide ja tõenditega, mis on esitatud vastulausete läbivaatustalituse poolt määruse ja käesolevate eeskirjade alusel määratud või täpsustatud tähtaegade jooksul, välja arvatud juhud, kui apellatsioonikoda leiab, et tuleks arvestada määruse [nr 207/2009] artikli [76] lõike 2 kohaseid lisa- või täiendavaid fakte ja tõendeid."

III. Vaidluse taust

10. J. C. Rubio Ferrer ja A. Rubio Ferrer esitasid 23. oktoobril 2008 ühtlustamisametile taotluse, millega palusid registreerida ühenduse kaubamärgi, mis seisneb sõnalist osa „Bugui va" sisaldavas kujutismärgis, teatud toodete ja teenuste jaoks, mis kuuluvad 15. juuni 1957. aasta märkide registreerimisel kasutatava kaupade ja teenuste rahvusvahelise klassifikatsiooni Nizza kokkuleppe (läbi vaadatud ja muudetud kujul) (edaspidi „Nizza kokkulepe") kohaselt klassidesse 31, 35 ja 39.

11. 10. augustil 2009 esitas X. Grau Ferrer selle kaubamärgi registreerimisele vastulause, tuginedes kahele varasemale kaubamärgile, millest kumbki seisneb sõnalist osa „Bugui" sisaldavas kujutismärgis:

— Hispaania kaubamärk nr 2600724, mis on registreeritud kõigi Nizza kokkuleppe klassi 31 toodete jaoks, ja

— ühenduse kaubamärk nr 2087534, mis on registreeritud Nizza kokkuleppe klasside 31, 32 ja 39 kuuluvate toodete jaoks.

12. Ühtlustamisameti vastulausete osakond rahuldas 21. detsembril 2010 selle vastulause osaliselt.

13. Ühest küljest jättis ta rahuldamata Hispaania kaubamärgil põhineva vastulause, olles tuvastanud, et apellant ei olnud ettenähtud ajaks esitanud dokumente, mis sisaldaks selle kaubamärgi kujutist, ning seega tõendeid selle olemasolu kohta. Teisest küljest rahuldas ta osaliselt ühenduse kaubamärgil põhineva vastulause, võttes arvesse segiajamise ohtu taotletava kaubamärgiga teatud toodete puhul, mida taotlus puudutab.

14. Selle otsuse peale esitas X. Grau Ferrer kaebuse 10. veebruaril 2011 ning J. C. Rubio Ferrer ja A. Rubio Ferrer esitasid omalt poolt kaebuse 14. veebruaril 2011.

15. Vaidlusaluse otsusega rahuldas ühtlustamisameti neljas apellatsioonikoda J. C. Rubio Ferreri ja A. Rubio Ferreri kaebuse ning jättis X. Grau Ferreri kaebuse rahuldamata.

16. Mis puutub Hispaania kaubamärgil põhinevasse vastulausesse, siis jättis apellatsioonikoda muutmata vastulausete osakonna otsuse, mille kohaselt selle kaubamärgi olemasolu kohta ei ole tõendeid esitatud.

17. Ühenduse kaubamärgil põhineva vastulause suhtes asus ta erinevalt vastulausete osakonnast seisukohale, et esitatud tõendid ei olnud piisavad, tõendamaks, et seda kaubamärki on tegelikult kasutatud kujul, mis ei muuda märgi eristusvõimet. Seetõttu tühistas ta vastulausete osakonna otsuse ja jättis X. Grau Ferreri vastulause tervenisti rahuldamata.

IV. Vaidlustatud kohtuotsus

18. Avaldusega, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 18. detsembril 2012, esitas X. Grau Ferrer vaidlusaluse otsuse peale tühistamishagi.

19. Hagi põhjenduseks esitas ta kolm väidet, millest esimene puudutab määruse nr 207/2009 artiklite 75 ja 76 ning määruse nr 2868/95 eeskirja 50 rikkumist, teine ühenduse varasema kaubamärgi tegeliku kasutamise ebaõiget hindamist ning kolmas segiajamise tõenäosuse ebaõiget hindamist.

20. Üldkohus nõustus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 17–52 esimese väitega, kuna Hispaania kaubamärgil põhineva vastulause puhul jättis apellatsioonikoda teostamata oma kaalutlusõiguse, mis tuleneb määruse nr 207/2009 artikli 76 lõikest 2 ja määruse nr 2868/95 eeskirja 50 lõike 1 kolmandast lõigust.

21. Üldkohus sedastas, et apellatsioonikojal oleks tulnud teha põhjendatud otsus, kas tõendit varasema Hispaania kaubamärgi kehtivuse kohta oleks pidanud arvesse võtma hoolimata sellest, et see tõend esitati esimest korda alles talle ja seega hilinenult.

22. Seoses selle menetlusnormide rikkumise tagajärgedega täpsustas Üldkohus, et tema ülesanne ei ole esimest korda kontrollida, kas varasema kaubamärgi kehtivuse hilinenud tõendit oleks tulnud arvesse võtta, kuna selle hindamine kuulub apellatsioonikoja pädevusse selle otsuse raames, mille ta teeb pärast vaidlusaluse otsuse tühistamist.

23. Lisaks nõustus Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 72–88 ka teise väite kolmanda osaga, olles varasemal ühenduse kaubamärgil põhineva vastulause kohta sedastanud, et tegeliku kasutamise tõend, mille X. Grau Ferrer ühtlustamisametile esitas, oli piisav, kuna see puudutas tähiseid, mis olid varasema kaubamärgiga selle registreeritud kujul üldjoontes võrdväärsed.

24. Seega tühistas Üldkohus vaidlusaluse otsuse, ilma et kolmandat väidet oleks olnud vaja käsitleda.

V. Poolte nõuded

25. Oma apellatsioonkaebusega palub ühtlustamisamet Euroopa Kohtul vaidlustatud kohtuotsus tühistada ning kui tema apellatsioonkaebus peaks rahuldatama, jätta vaidlustatud otsuse peale esitatud hagi rahuldamata või saata kohtuasi Üldkohtusse tagasi ning mõista kohtukulud välja X. Grau Ferrerilt. Teised Üldkohtu menetluse pooled ei ole nõudeid esitanud.

VI. Analüüs

26. Ühtlustamisamet on esitanud kolm apellatsioonkaebuse väidet.

27. Neist esimese ja teisega väidab ta, et kahest eri aspektist on rikutud sätteid, mis annavad apellatsioonikojale õiguse võtta vastu hilinenult esitatud tõendeid, nimelt määruse nr 207/2009 artikli 76 lõiget 2 ja määruse nr 2868/95 eeskirja 50 lõike 1 kolmandat lõiku.

28. Analüüsimisel keskendun neile kahele väitele. Kolmas väide, mis puudutab määruse nr 207/2009 artikli 15 lõike 1 teise lõigu punkti a rikkumist, tuleb põhjustel, mida ma allpool lühidalt selgitan, vastuvõetamatuse tõttu kohe tagasi lükata.

A. *Vaidlustatud kohtuotsuse põhistus*

29. Esmalt leian ma, et tuleb omal algatusel käsitleda põhjendamisviga, mis on tehtud vaidlustatud kohtuotsuse punktides 43–46 esitatud põhjendustes ning mida puudutavad apellatsioonkaebuse esimene ja teine väide.

30. Need põhjendused esitas Üldkohus vastuseks ühtlustamisameti argumendile, mille kohaselt oli apellatsioonikoja kaalutlusõiguse teostamata jätmine põhjendatud, kuna hilinenult esitatud tõend oli täiesti uus, mitte lihtsalt täiendav.

31. Selle kohta nentis Üldkohus, et apellatsioonikoda keeldus kõnealust dokumenti vastu võtmast, „kontrollimata, kas tegemist oli uue või täiendava dokumendiga," (vaidlustatud kohtuotsuse punkt 43) ning et lisaks ei olnud see dokument „täiesti uus" (sama kohtuotsuse punkt 44). Järgmiseks sedastas Üldkohus, et „isegi olenemata" sellest, kas kõnealune dokument oli „täiendav või mitte," oli apellatsioonikojal „pealegi" kaalutlusõigus, mis andis talle õiguse see vastu võtta (punkt 45), ning lükkas tagasi ühtlustamisameti argumendi, et see kaalutlusõigus ei hõlma uusi tõendeid (selle kohtuotsuse punkt 46).

32. Märgin, et nende põhjenduste loogika ei ilmne vaidlustatud kohtuotsuses esitatud arutluskäigust selgelt.

33. Ühest küljest kritiseeris Üldkohus apellatsioonikoda, et see ei võtnud kõnealust dokumenti vastu, kontrollimata, kas see oli „uus või täiendav", ja märkis, et kõnealune dokument ei olnud „täiesti uus" (vaidlustatud kohtuotsuse punktid 43 ja 44). Teisest küljest märkis Üldkohus, et „pealegi" ei puutu see küsimus asjasse, kuna viidatud õigusnormid on kohaldatavad „olenemata sellest, kas see dokument oli täiendav või mitte," ning hõlmavad ka „uusi tõendeid" (kohtuotsuse punktid 45 ja 46).

34. Kuna need kaks põhjendust on vasturääkivad, ei saa asuda seisukohale, et üks neist on määrav ja teine täiendav.

35. Tegelikult jättis Üldkohus ühtlustamisameti argumendile, mille kohaselt apellatsioonikodadel ei ole uute dokumentide puhul mingit kaalutlusõigust, üheselt vastamata ning seega jättis ta ka selgitamata selle menetluseeskirja sisu, mida ta soovis kohaldada.

36. Märgiksin siiski, et põhjendamisviga ei too kaasa vaidlustatud kohtuotsuse tühistamist, kui selle resolutsioon on muude õiguslike asjaoludega põhjendatud [7]. Nii on see minu arvates ka käesoleval juhul [8].

B. *Määruse nr 207/2009 artikli 76 lõike 2 ja määruse nr 2868/95 eeskirja 50 lõike 1 kolmanda lõigu rikkumine (apellatsioonkaebuse esimene ja teine väide)*

37. Oma esimeses väites märgib ühtlustamisamet, et sedastades, et hilinenult esitatud dokument ei olnud „täiesti uus" (vaidlustatud kohtuotsuse punktid 43 ja 44), tugines Üldkohus ebaõigetele kriteeriumidele. Oma teises väites kritiseerib ühtlustamisamet vaidlustatud kohtuotsuse põhjendust, mille kohaselt on apellatsioonikojal kaalutlusõigus, mis lubab tal hilinenult esitatud tõendi vastu võtta, olenemata sellest, kas see on uus või mitte (selle kohtuotsuse punktid 45 ja 46).

38. Ma soovitan nende väidete järjekorra ümber tõsta ning käsitleda kõigepealt küsimust, kas vastulausemenetluses on apellatsioonikojal kaalutlusõigus, mille alusel võtta arvesse täiesti uusi tõendeid.

1. Ülevaade kohtupraktikast

39. Apellatsioonkaebuse esimese ja teise väitega algatatud arutelu puudutab peamiselt kohtuotsuse Siseturu Ühtlustamise Amet *vs.* Kaul [9] ja sellest kohtuotsusest tuleneva kohtupraktika tõlgendamist.

40. Selles kohtuotsuses otsustas Euroopa Kohus, et määruse (EÜ) nr 40/94 [10] artikli 74 lõikes 2 sätestatust, mis praegu on sätestatud määruse nr 207/2009 artikli 76 lõikes 2, tuleneb, et üldreeglina ja kui ei ole sätestatud teisiti, jääb pooltele võimalus esitada faktilisi asjaolusid ja tõendeid pärast nende tähtaegade möödumist, mis on nende esitamisele kehtestatud nimetatud määrust kohaldades [11].

41. See säte ei anna menetluspoolele tingimusteta õigust, vaid annab laia kaalutlusõiguse ühtlustamisametile, kes on kohustatud seda teostama, võttes arvesse esiteks tõendi asjakohasust ning teiseks menetlusstaadiumi ja muid tõendi esitamisega seotud asjaolusid [12].

42. Kui seda kaalutlusõigust ei teostata tegelikult, objektiivselt ja põhjendatult, on tegemist rikkumisega, mis võib kaasa tuua otsuse tühistamise [13].

43. Määruse nr 207/2009 artikli 76 lõiget 2 kohaldatakse ühtlustamisametis kõigil juhtudel.

44. Järelikult ei ole esimeses astmes määratud tähtajad ühtlustamisameti apellatsioonikodadele põhimõtteliselt siduvad ja nad võivad hilinenult esitatud tõendeid määruse nr 207/2009 artikli 76 lõikes 2 ette nähtud kaalutlusõiguse alusel vastu võtta, kui nad kasutavad seda kaalutlusõigust tegelikult, objektiivselt ja põhjendatult.

7 — Kohtuotsused komisjon *vs.* Sytraval ja Brink's France (C-367/95 P, EU:C:1998:154, punkt 47) ja Biret International *vs.* nõukogu (C-93/02 P, EU:C:2003:517, punkt 60).

8 — Vt käesoleva ettepaneku punkt 99.

9 — C-29/05 P, EU:C:2007:162.

10 — Nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määrus ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 146).

11 — Kohtuotsus Siseturu Ühtlustamise Amet *vs.* Kaul (C-29/05 P, EU:C:2007:162, punkt 42).

12 — *Ibidem* (punktid 43 ja 44).

13 — Vt eelkõige kohtuotsus Centrotherm Systemtechnik *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (C-610/11 P, EU:C:2013:593, punktid 110 ja 111).

45. Vastulausemenetlustes tuleneb see kaalutlus selgelt määruse nr 2868/95 eeskirja 50 lõike 1 kolmandast lõigust, mille kohaselt piirdub apellatsioonikoda kaebuse läbivaatamisel nende faktide ja tõenditega, mis on esitatud vastulausemenetluse esimeses astmes määratud või täpsustatud tähtaegade jooksul, välja arvatud juhud, kui ta leiab, et määruse nr 207/2009 artikli 76 lõike 2 kohaselt tuleks arvesse võtta „lisa- või täiendavaid”[14] fakte ja tõendeid.

46. Kohtuotsuses Siseturu Ühtlustamise Amet *vs.* Kaul[15] ei ole käsitletud küsimust, kas apellatsioonikoda võib vastu võtta ka pärast tähtaja möödumist esitatud tõendeid, kui need on esimesed tõendid selles mõttes, et ette nähtud tähtaja jooksul ei ole ühtegi asjakohast tõendit esitatud.

47. Euroopa Kohus on seda küsimust käsitlenud ühest küljest kaubamärgi kasutamise tõendamist ja teisest küljest kaubamärgi olemasolu, kehtivuse ja selle kaitse ulatuse tõendamist puudutavates kohtuasjades.

48. Kaubamärgi kasutamise tõendamise kohta on Euroopa Kohus kohtuotsuses New Yorker SHK Jeans *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet[16] otsustanud, et kui määratud tähtaja jooksul asjaomase kaubamärgi kasutamise kohta mingeid tõendeid ei esitata, tuleb vastulause automaatselt tagasi lükata. Kui aga mõningaid asjakohaseid tõendeid on määratud tähtajaks esitatud, on võimalik kaubamärgi kasutamise kohta esitada täiendavaid tõendeid pärast määratud tähtaja lõppemist ning nende suhtes võib kasutada määruse nr 207/2009 artikli 76 lõikes 2 sätestatud kaalutlusõigust.

49. Kohtuotsustes Centrotherm Systemtechnik *vs.* centrotherm Clean Solutions ja Centrotherm Systemtechnik *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet[17] tõlgendas Euroopa Kohus määruse nr 207/2009 artikli 76 lõiget 2 seoses kaubamärgi kasutamise tõendite esitamisega tühistamismenetluses samamoodi. Euroopa Kohus leidis, et kõnealuse kaalutlusõiguse kasutamine sõltub tingimusest, et tegemist on täiendavate tõenditega, mis on mõeldud täiendama määratud tähtajaks esitatud asjakohaseid tõendeid.

50. Kaubamärgi olemasolu, kehtivuse ja kaitse ulatuse tõendamise kohta on Euroopa Kohus kohtuotsustes Rintisch *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet leidnud, et apellatsioonikojal on määruse nr 2868/95 eeskirja 50 lõike 1 kolmandast lõigust ja määruse nr 207/2009 artikli 76 lõikest 2 tulenev kaalutlusõigus otsustada, kas võtta arvesse „lisa- või täiendavaid” fakte ja tõendeid, mis on esitatud pärast määratud tähtaega[18].

51. Tuleb märkida, et selles küsimuses ei järginud Euroopa Kohus kohtujurist Sharpston ettepanekuid neis kohtuasjades[19], milles ta rõhutas erinevusi kaubamärgi kasutamise tõendite ning kaubamärgi olemasolu, kehtivuse ja kaitse ulatuse tõendite vahel. Viimati nimetatud liigituse osas on tõendamiskünnis sätestatud määruse nr 2868/95 eeskirjas 19, kus nõutakse varasema kaubamärgi registreerimistõendi esitamist. Kohtujurist Sharpstoni arvates ei ole dokumentide puhul, mis on sõnaselgelt määratletud kui vastualusemenetluses vältimatult vajalikud tõendid, võimalik arutada, kas hilinenud tõend on lisa- või täiendav tõend. Varasema kaubamärgi registreerimist tõendavat dokumenti ei saa kaebuse menetlemise staadiumis mingil juhul vastu võtta.

14 — See väljend on määruse eri keeleversioonides märkimisväärselt erinev, vt käesoleva ettepaneku joonealune märkus 26.

15 — C-29/05 P, EU:C:2007:162.

16 — C-621/11 P, EU:C:2013:484, punktid 27–30 ja 34.

17 — Vt määruse nr 2868/95 eeskirja 40 lõike 5 teises lauses ette nähtud tähtaja kohta kohtuotsused Centrotherm Systemtechnik *vs.* centrotherm Clean Solutions (C-609/11 P, EU:C:2013:592) ja Centrotherm Systemtechnik *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (C-610/11 P, EU:C:2013:593).

18 — Kohtuotsused Rintisch *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (C-122/12 P, EU:C:2013:628, punktid 33 ja 34); Rintisch *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (C-120/12 P, EU:C:2013:638, punktid 32 ja 33) ning Rintisch *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (C-121/12 P, EU:C:2013:639, punktid 33 ja 34).

19 — Kohtujuristi ettepanek, Sharpston, kohtuasjad Rintisch *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (C-120/12 P, EU:C:2013:311, C-121/12 P, EU:C:2013:312, ja C-122/12 P, EU:C:2013:313, punktid 71–74).

52. Kuigi Euroopa Kohus ei nõustunud selle lähenemisega, võttis ta siiski arvesse kõnealuse tõendiliigi eripära, nimelt asjaolu, et tegemist on määruse nr 2868/95 eeskirja 19 lõike 2 punkti a alapunktis ii loetletud dokumendiga.

53. Euroopa Kohus täpsustas, et kõnealuse tõendiliigi puhul tuleb määruse nr 207/2009 artikli 76 lõikest 2 tulenevat kaalutlusõigust teostada kitsalt ja nende tõendite hilinenud esitamisega võib nõustuda vaid siis, kui esitamise asjaolud seda õigustavad, ning viimast tuleb tõendada huvitatud poolel [20]. Selles suhtes distantseerus Euroopa Kohus käsitlusviisist, mille kohaselt ei eelda määruse nr 207/2009 artikli 76 lõike 2 kohaselt tõendite vastuvõtmine hilinemise õigustatust [21].

2. Apellatsioonikoja kaalutlusõiguse ulatus täiesti uue tõendi puhul

54. Kaubamärgi kasutamise tõendamist puudutavast väljakujunenud kohtupraktikast ilmneb, et määruse nr 207/2009 artikli 76 lõige 2 ei luba apellatsioonikojal täiesti uut hilinenult esitatud tõendit arvesse võtta siis, kui määratud tähtajaks ei ole asjakohaseid tõendeid üldse esitatud.

55. Olen seisukohal, et nagu väidab käesolevas apellatsioonimenetluses ka ühtlustamisamet, tuleb kõnealust sätet tõlgendada samamoodi ka siis, kui on tegemist kaubamärgi olemasolu, kehtivuse ja kaitse ulatuse tõendamisega.

56. Seda lähenemisviisi õigustab minu arvates eelkõige asjassepuutuvate sätete ülesehitus.

57. Määruse nr 207/2009 artikli 76 lõige 2 sisaldab nimelt reeglit, millel on määruse kui terviku ülesehituses horisontaalne roll, kuna seda saab kohaldada, olenemata sellest, mis menetlusega on tegemist.

58. Ma ei näe mingit põhjust eristada selle sätte kohaldamisel tõendeid nende laadi järgi.

59. Mis sellesse puutub, siis ei ole minu arvates määruse nr 2868/95 eeskirjas 22 käsitletud kaubamärgi kasutamise tõendamise ja sama määruse eeskirja 19 lõikes 2 käsitletud kaubamärgi olemasolu, kehtivuse ja kaitse ulatuse tõendamise vahel olulist vahet.

60. Vähe sellest, need kaks tõendiliiki kattuvad teataval määral, kui tegemist on üldtuntud või maineka kaubamärgiga, mida käsitletakse viidatud eeskirja 19 lõike 2 punktides b ja c. Kaubamärgi mainet kinnitavad tõendid võivad olla samad mis kaubamärgi kasutamist kinnitavad tõendid, nii et nende kahe juhtumi ühesugune käsitlemine on täiesti õigustatud.

61. Pealegi toetab määruse nr 207/2009 artikli 76 lõike 2 eesmärk minu arvates igati selle ühetaolist tõlgendamist, olenemata tõendi liigist.

62. Kõnealusel sättel on nimelt kaks eesmärki. Ühest küljest mõjutab see pooli järgima tähtaegu, sest tõendite esitamisega hilinedes riskivad nad nende tagasilükkamisega. Teisest küljest jätab see ühtlustamisametile õiguskindluse ja hea haldustava huvides õiguse poolte asjakohaseid tõendeid arvesse võtta, isegi kui need on esitatud pärast tähtaja möödumist [22].

63. Kõnealust kaalutlusõigust kasutades peab ühtlustamisamet silmas pidama ka menetlustähtaegade kaht funktsiooni: ühest küljest aitavad need tagada menetluse tõrgeteta sujumist, teisest küljest võimaldavad need tagada kaitseõiguste järgimist *inter partes*-menetlustes.

20 — Vt eriti kohtuotsus Rintisch *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (C-120/12 P, EU:C:2013:638, punktid 40 ja 41).

21 — Vt eriti kohtuotsus Centrotherm Systemtechnik *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (C-610/11 P, EU:C:2013:593, punkt 117).

22 — Vt kohtuotsus Siseturu Ühtlustamise Amet *vs.* Kaul (C-29/05 P, EU:C:2007:162, punktid 47 ja 48).

64. Minu arvates kehtivad aga kõik need kaalutlused kaubamärgi kasutamise tõendamise puhul samamoodi nagu selle olemasolu, kehtivuse ja kaitse ulatuse tõendamise puhul.

65. Juba võimaluski, et kaebuse menetlemise staadiumis võetakse varasema õiguse olemasolu, kehtivuse ja ulatuse kohta vastu mõni uus tõend, kusjuures selleks algselt määratud tähtajaks ei olnud esitatud mingeid asjakohaseid tõendeid, vähendaks suurel määral menetluspoole motivatsiooni sellest tähtajast kinni pidada.

66. Lisaks põhjustaks hilinenud tõendi vastuvõtmine sellistel asjaoludel poolte vahel märkimisväärset tasakaalustamatust, kuna see võimaldaks vastulause esitanud poolel lükata tema varasema õiguse olemasolu, kehtivuse ja kaitse ulatuse arutamine tervenisti edasi kaebuse menetlemise staadiumi.

67. Nii ei saa täiesti uusi tõendeid kaebuse menetlemise staadiumis minu arvates vastu võtta, seadmata kahtluse alla menetlustähtaegade süsteemi, mille üks eesmärk on muu hulgas luua poolte vahel tasakaal.

68. Viimaks tuleb analüüsida, kas see lahendus vastab põhimõtetele, mille alusel tehti kohtuotsused Rintisch *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet[23].

69. Neis kohtuotsustes leidis Euroopa Kohus, et kaubamärgi kaitse olemasolu, kehtivuse ja ulatuse puhul on apellatsioonikojal määruse nr 207/2009 artikli 76 lõikest 2 tulenev kaalutlusõigus otsustada, kas võtta arvesse „lisa- või täiendavaid" fakte ja tõendeid, mis on esitatud pärast tähtaja möödumist[24].

70. Märgiksin kõigepealt, et kohtuotsuste Rintisch *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet[25] menetluskeelses, see tähendab ingliskeelses versioonis, nagu ka enamikus muudes keeleversioonides – välja arvatud hispaania, prantsuse, rumeenia ja soome keeles, kui ma ei eksi – ei kõnelda mitte „uutest või täiendavatest", vaid „lisa- ja täiendavatest" või lihtsalt „lisa-" tõenditest[26].

71. See erinevus kohtuotsuste Rintisch *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet[27] asjassepuutuvate punktide eri keeleversioonide vahel, mis tuleneb samasugusest erinevusest määruse nr 2868/95 eeskirja 50 lõike 1 kolmanda lõigu keeleversioonide vahel, tundub tekitavat kahtlusi, kas see säte lubab apellatsioonikodadel võtta vastu hilinenult esitatud tõendeid ka juhul, kui need on täiesti uued.

72. Nii see siiski ei ole.

73. Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt ei saa liidu õiguse sätte ühes keeleversioonis kasutatud sõnastus olla selle tõlgendamisel ainus alus. Kui keeleversioonides on erinevusi, tuleb sätet tõlgendada lähtuvalt sellest, milline üldine ülesehitus ja eesmärk on sellel regulatsioonil, mille osa see säte on[28].

23 — Kohtuotsused Rintisch *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet (C-122/12 P, EU:C:2013:628), Rintisch *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet (C-120/12 P, EU:C:2013:638) ja Rintisch *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet (C-121/12 P, EU:C:2013:639).

24 — Kohtuotsused Rintisch *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet (C-122/12 P, EU:C:2013:628, punkt 33), Rintisch *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet (C-120/12 P, EU:C:2013:638, punkt 32) ja Rintisch *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet (C-121/12 P, EU:C:2013:639, punkt 33).

25 — Kohtuotsused Rintisch *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet (C-122/12 P, EU:C:2013:628), Rintisch *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet (C-120/12 P, EU:C:2013:638) ja Rintisch *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet (C-121/12 P, EU:C:2013:639).

26 — Nii näiteks saksa („zusätzliche oder ergänzende Sachverhalte und Beweismittel"), inglise („additional or supplementary facts and evidence"), itaalia („fatti e prove ulteriori o complementari"), leedu („papildomi arba pridėtiniai faktai bei įrodymai") või poola („dodatkowe lub uzupełniające fakty i dowody") versioonis.

27 — Kohtuotsused Rintisch *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet (C-122/12 P, EU:C:2013:628), Rintisch *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet (C-120/12 P, EU:C:2013:638) ja Rintisch *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet (C-121/12 P, EU:C:2013:639).

28 — Kohtuotsused Cricket St Thomas (C-372/88, EU:C:1990:140, punktid 18 ja 19) ning Brey (C-140/12, EU:C:2013:565, punkt 74).

74. Kõnealusel juhul viitab määruse nr 2868/95 eeskirja 50 lõike 1 kolmas lõik, mis on kohaldatav vastulausemenetluse suhtes, üksnes määruse nr 207/2009 artikli 76 lõikele 2. Kuna tegemist on rakendusmääruse sättega, ei ole see eeskiri 50 niisiis kõnealuse kaalutlusõiguse allikas ega saa ka suurendada pädevuse ulatust, mida apellatsioonikojad määruse nr 207/2009 artikli 76 lõike 2 alusel teostavad.

75. Ent nagu ma olen juba märkinud, tuleb viimati nimetatud sätet selle eesmärgist ja kontekstist lähtuvalt tõlgendada ühetaoliselt, olenemata sellest, millistest tõenditest on juttu.

76. Seega tuleb määruse nr 2868/95 eeskirja 50 lõike 1 kolmanda lõigu keeleversioonide vahelised erinevused, mis mõjutavad ka vastavaid kohtuotsuste Rintisch *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet[29] punkte, lahendada nii, et apellatsioonikodadele määruse nr 207/2009 artikli 76 lõike 2 alusel kuuluv pädevus hõlmab ainult täiendavate tõendite arvessevõtmist ega laiene juhule, kui määratud tähtajaks ei ole esitatud ühtegi asjakohast tõendit.

3. Selle tõlgenduse kasutamine apellatsioonkaebuse teise väite analüüsimisel

77. Oma teises väites väidab ühtlustamisamet, et Üldkohus on rikkunud õigusnormi, leides vaidlustatud kohtuotsuse punktides 45 ja 46, et apellatsioonikojal on määruse nr 207/2009 artikli 76 lõike 2 alusel kaalutlusõigus ka uute tõendite puhul.

78. Arvestades minu eeltoodud kaalutlusi, on see ühtlustamisameti seisukoht põhjendatud.

79. Järelikult on vaidlustatud kohtuotsuses rikutud õigusnormi, kuna Üldkohus sedastas selle kohtuotsuse punktides 45 ja 46, et kõnealuse kaalutlusõiguse teostamine ei olene sellest, kas tõend on täiendav või mitte, ning see kaalutlusõigus hõlmab ka uusi tõendeid.

80. Meenutan siiski, et väljakujunenud kohtupraktikast tuleneb, et kui Üldkohtu otsuse põhjenduste juures ilmneb liidu õiguse rikkumine, kuid otsuse resolutsioon on muude õiguslike asjaoludega põhjendatud, ei too selline rikkumine kaasa kohtuotsuse tühistamist.[30]

81. Märgin seoses sellega, et esimeses kohtuastmes esitatud hagi esimese väitega nõustudes ei tuginenud Üldkohus mitte ainult kõnealusele põhjendusele, vaid ka asjaolule, et apellatsioonikoda lükkas kõnealuse tõendi tagasi, kontrollimata, kas seda võiks pidada „täiendavaks” (vaidlustatud kohtuotsuse punkt 43).

82. Aga selle lähenemisviisi järgi, mida ma just tutvustasin, oleks apellatsioonikoda pidanud kõnealusel juhul määruse nr 207/2009 artikli 76 lõike 2 kohaselt kontrollima, kas seda hilinenult esitatud tõendit saab pidada täiendavaks.

83. Jättes kontrollimata, kas kõnealune hilinenud tõend on täiendav, rikkus apellatsioonikoda määruse nr 207/2009 artikli 76 lõiget 2.

84. Seega võib Üldkohtu vastavat sedastust kinnitada selle puhtõigusliku põhjendusega, millega saab vaidlustatud kohtuotsuse punktis 43 esitatud põhjenduse asendada.

29 — Kohtuotsused Rintisch *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (C-122/12 P, EU:C:2013:628), Rintisch *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (C-120/12 P, EU:C:2013:638) ja Rintisch *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (C-121/12 P, EU:C:2013:639).

30 — Kohtuotsused Lestelle *vs.* komisjon (C-30/91 P, EU:C:1992:252, punkt 28) ning FIAMM jt *vs.* nõukogu ja komisjon (C-120/06 P ja C-121/06 P, EU:C:2008:476, punkt 187).

4. Selle tõlgenduse kasutamine apellatsioonkaebuse esimese väite analüüsimisel

85. Ühtlustamisamet väidab oma esimese väitega, et kõnealust hilinenult esitatud tõendit ei saanud pidada täiendavaks ning Üldkohus lähtus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 43 ja 44 vastupidist sedastades ebaõigetest kriteeriumidest.

86. Vaidlustatud kohtuotsusest nähtub, et ühtlustamisametile vastulause esitanud X. Grau Ferrer esitas selleks määratud tähtajaks oma Hispaania kaubamärgi registreerimistõendi, mis oli ebatäielik, kuna selles ei olnud kaubamärgi graafilist kujutist ning värve üksnes mainiti. Kõnealune kujutis oli mustvalgel kujul vastulause selgituses, mis esitati vastulausete osakonnale. Täielik ametlik tõend, mis seda kujutist sisaldas, esitati hilinenult apellatsioonikojale.

87. Vaidlustatud kohtuotsuse punktis 44 leidis Üldkohus, et ametlik graafiline kujutis, mis esitati esimest korda alles apellatsioonikojale, ei olnud „täiesti uus", kuna vastulausete osakonnale esitatud dokumentides oli must-valge kujutis olemas, ning ebatäielik tõend kirjeldas kujutise värve.

88. Ühtlustamisamet väidab, et varasema kaubamärgi graafiline kujutis on vastulausemenetluses tähtis teave, kuna üksnes selle abil saab tuvastada varasema kujutismärgi pakutava kaitse täpse eseme ja ulatuse – ilma sellise kujutiseta ei saa selle kaubamärgi kaitse ulatust asjakohaselt kindlaks määrata.

89. Seoses sellega märgib ühtlustamisamet minu arvates õigustatult, et tähis peab olema ametlikult identifitseeritud mõne määruse nr 2868/95 eeskirja 19 lõike 2 punkti a alapunktis ii nimetatud dokumendiga, antud juhul registreerimistõendiga.

90. Seega ei saa ühtlustamisametile esitatud dokumentidesse lihtsalt lisatud graafilist kujutist pidada asjakohaseks tõendiks, kuna nõutavaid tõendeid on määruse nr 2868/95 eeskirja 19 lõikes 2 sõnaselgelt kirjeldatud.

91. Mind ei veena siiski ühtlustamisameti seisukoht, mille kohaselt ei saa ebatäieliku tõendi täiendamiseks hilinenult esitatud ametlikku graafilist kujutist kuidagi täiendavaks tõendiks pidada.

92. Tõsi, määruse nr 2868/95 eeskirja 19 lõikes 2 nimetatud tõendite puhul võib olla raske vahet teha esialgsel tõendil ja täiendaval tõendil.

93. Minu arvates aga piisab selleks, et apellatsioonikoda saaks asuda määruse nr 207/2009 artikli 76 lõikest 2 tulenevat kaalutlusõigust teostama, sellest, kui asjassepuutuv pool on määratud tähtajaks esitanud teatavaid määruse nr 2868/95 eeskirja 19 lõikele 2 vastavaid tõendeid, mis on varasema õiguse olemasolu, kehtivuse ja kaitse ulatuse tõendamiseks asjakohased, isegi kui neist tõenditest ei piisa kõigi asjaolude tõendamiseks.

94. See lähenemisviis tundub olevat kooskõlas sellega, mida Euroopa Kohus kasutas kohtuasjades, milles ta tegi kohtuotsused Rintisch *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet[31], kus vastulause esitaja oli esitanud varasema kaubamärgi registreerimistõendi, kuid lisas selle pikendamistõendi alles kaebuse menetlemise staadiumis, nii et kaubamärgi kehtivuse tõend oli esitatud hilinenult.

95. See hõlmab ka Üldkohtu praktikas esinenud juhtu, mil vastulause esitaja esitab registreerimistõendi, kuid jätab selle määratud tähtajaks omandiõiguse ülemineku tõendiga täiendamata ning varasema õiguse omanikku puudutav tõend esitatakse pärast tähtaja möödumist[32].

31 — Kohtuotsused Rintisch *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (C-122/12 P, EU:C:2013:628), Rintisch *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (C-120/12 P, EU:C:2013:638) ja Rintisch *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (C-121/12 P, EU:C:2013:639).

32 — Vt kohtuotsus You-View.tv *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet – YouView TV (YouView+) (T-480/13, EU:T:2014:591).

96. Ühtlustamisamet möönab tegelikult ise, et ka tõendit, mis on ebatäielik, kuna see puudutab ainult üht määruse nr 2868/95 eeskirja 19 lõikes 2 nimetatud asjaoludest, see tähendab kaubamärgi kehtivust, kaitse ulatust või vastulause esitaja õigust vastulauset esitada, võib käsitada asjakohasena. Nimelt märgib ühtlustamisamet oma apellatsioonkaebuses, et kohtuotsuste Rintisch *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet [33] aluseks olnud asjaolude puhul olid määratud tähtajaks esitatud registreerimistõendid asjakohased vähemalt selleks, et varasemat kaubamärki identifitseerida ja tõendada selle kaitse ulatust, kuigi kaubamärgi kehtivus oli tõendamata.

97. Minu arvates kehtib see ebapiisavat, kuid asjakohast tõendit puudutav analüüs ka sellisel juhul, nagu käsitletakse käesolevas kohtuasjas, mil vastulause esitaja on esitanud ebatäieliku registreerimistõendi, mis ei sisalda kaubamärgi graafilist kujutist, nii et asjakohased tõendid puudutavad üksnes varasema kaubamärgi olemasolu, kaubamärgi sõnalist osa ja omanikku, kuid kaitse ese ja ulatus ei ole täpselt ja asjakohaselt tõendatud.

98. See arutluskäik, millega saab asendada vaidlustatud kohtuotsuse ebaõiged põhjendused, mida ühtlustamisamet on kritiseerinud, viib järeldusele, et Üldkohus leidis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 40 õigustatult, et apellatsioonikoda ei võinud kõnealust tõendit tagasi lükata, kontrollimata, kas seda võiks pidada täiendavaks tõendiks, ning vajaduse korral seda, kas selle võiks määruse nr 207/2009 artikli 76 lõike 2 kohaselt hilinenult vastu võtta.

5. Vahekokkuvõte

99. Kõigist eelnevatest kaalutlustest järeldub, et kuigi vaidlustatud kohtuotsuse punktides 43–46 esitatud arutluskäik oli ebaõige, tuleb jätta muutmata järeldus, millele Üldkohus jõudis selle kohtuotsuse punktis 40 ning mille kohaselt on apellatsioonikoda teinud määruse nr 207/2009 artikli 76 lõike 2 kohaldamisel vea.

100. Seega soovitan ma lükata apellatsioonkaebuse esimese ja teise väite tagasi.

C. Määruse nr 207/2009 artikli 15 lõike 1 teise lõigu punkti a rikkumine (apellatsioonkaebuse kolmas väide)

101. Määruse nr 207/2009 artikli 15 lõike 1 teise lõigu punkti a kohaselt käsitatakse ühenduse kaubamärgi kasutamisena ka selle kasutamist kujul, mis erineb registreeritud kujust selliste elementide poolest, mis ei muuda märgi eristusvõimet.

102. Selle sättega soovitakse ilma kaubanduses kasutatava kuju ja registreeritud kuju vahelist ranget vastavust nõudmata võimaldada kaubamärgiomanikul tähist kaubanduslikul kasutamisel varieerida viisil, mis võimaldab muutuva turuolukorraga paremini kohaneda, muutmata seejuures kaubamärgi eristusvõimet [34].

103. Seda sätet kohaldades leidis Üldkohus esimeses kohtuastmes esitatud hagi teise väite analüüsimisel vaidlustatud kohtuotsuse punktides 82–86, et tähised, mida X. Grau Ferrer kasutas ühenduse varasema kaubamärgi tegeliku kasutamise tõendamiseks, ei muuda selle eristusvõimet, kuna kõnealused erinevused kujutavad endast „tähtsusetuid” või „väga väikese eristusvõimega muudatusi” ning et kasutatud tähised on „üldjoontes võrdväärsed” kaubamärgiga selle registreeritud kujul.

33 — Kohtuotsused Rintisch *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (C-122/12 P, EU:C:2013:628), Rintisch *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (C-120/12 P, EU:C:2013:638) ja Rintisch *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (C-121/12 P, EU:C:2013:639).

34 — Vt kohtuotsus Specsavers International Healthcare jt (C-252/12, EU:C:2013:497, punkt 29). Vt analoogia alusel kohtuotsus Rintisch (C-553/11, EU:C:2012:671, punktid 21 ja 22).

104. Ühtlustamisamet väidab, et Üldkohus rikkus selle sätte kohaldamisel vaidlustatud kohtuotsuse punktides 83–85 õigusnormi, liigitades teatavad võrreldavate tähiste osad tähtsusetuks, kontrollimata, ega üksikute osade muutmine ei too kaasa registreeritud kaubamärgi üldist muutmist, ning jättis seega kasutatud tähised igakülgselt hindamata.

105. Märgin, et vaidlustatud kohtuotsuse punktides 83–85 sedastatu näol, kus Üldkohus võrdles iga kasutatud tähise kui terviku jäetavat muljet registreeritud kaubamärgi jäetava muljega, võttes arvesse eristavaid asjaolusid, on tegemist faktiliste hinnangutega.

106. Seega on ühtlustamisameti argumendid vastuvõetamatud, kuna ta püüab nendega saavutada, et Euroopa Kohus asendaks Üldkohtu poolt faktilistele asjaoludele antud hinnangu enda omaga, väitmata pealegi, et faktilisi asjaolusid ja tõendeid oleks moonutatud [35].

107. Teisiti oleks juhul, kui võiks arvata, et kuigi Üldkohus viitas vajadusele hinnata tähiseid lähtuvalt tervikmuljest, ei ole ta tegelikult neid igakülgselt hinnanud [36].

108. Seda tuleb tõlgendada rangelt, et Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 58 esimesel lõigul, mis ei luba Üldkohut faktiliste asjaolude suveräänsel hindamisel kontrollida, säiliks kasulik mõju.

109. Ma möönan, et vaidlustatud kohtuotsuse punktis 66 reprodutseeritud tähiste kohta, mis on alljärgnevalt ära toodud, võib tekkida küsimus selle järelduse täpsuse kohta, mille Üldkohus on teinud vaidlustatud kohtuotsuse punktis 86, mille kohaselt on kasutatud tähised registreeritud kaubamärgiga „üldjoontes võrdväärsed”:

Kasutatud tähised	Registreeritud kaubamärk
	

110. Sellegipoolest ei võimalda ühtlustamisameti argumendid minu arvates järeldada, et vaatamata vaidlustatud kohtuotsuse selgele sõnastusele ei ole Üldkohus tegelikult tähiseid tervikmuljest lähtuvalt tervikuna hinnanud, mille puhul võiks olla tegemist õigusnormi rikkumisega.

111. Ent Üldkohtu analüüsi teemal, kas registreeritud kaubamärgi variatsioonid muudavad selle eristusvõimet, ei saa pidada õigusnormide tõlgendamiseks ning seega ei saa seda apellatsioonimenetluses kahtluse alla seada, sekkumata Üldkohtu pädevusse tuvastada faktilisi asjaolusid.

112. Seega soovitan ma kolmanda väite vastuvõetamatuse tõttu tagasi lükata ning sellest tulenevalt jätta apellatsioonkaebuse tervikuna rahuldamata.

35 — Vt eelkõige kohtuotsused Rossi *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (C-214/05 P, EU:C:2006:494, punkt 26) ja Alcon *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (C-412/05 P, EU:C:2007:252, punkt 71).

36 — Kohtuotsus Siseturu Ühtlustamise Amet *vs.* Shaker (C-334/05 P, EU:C:2007:333, punktid 37–43).

113. Kuna Üldkohus on kohtuvaidluse kaotanud ja teised Üldkohtu menetluse pooled ei ole nõudeid esitanud, teen ettepaneku jätta ühtlustamisameti kohtukulud Euroopa Kohtu kodukorra artikli 184 lõike 1 ja artikli 138 lõike 1 kohaselt ühtlustamisameti enda kanda.

VII. Ettepanek

114. Esitatud kaalutlustest lähtudes soovitan Euroopa Kohtul jätta apellatsioonkaebus rahuldamata ning jätta Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) kohtukulud tema enda kanda.